

bratstvo

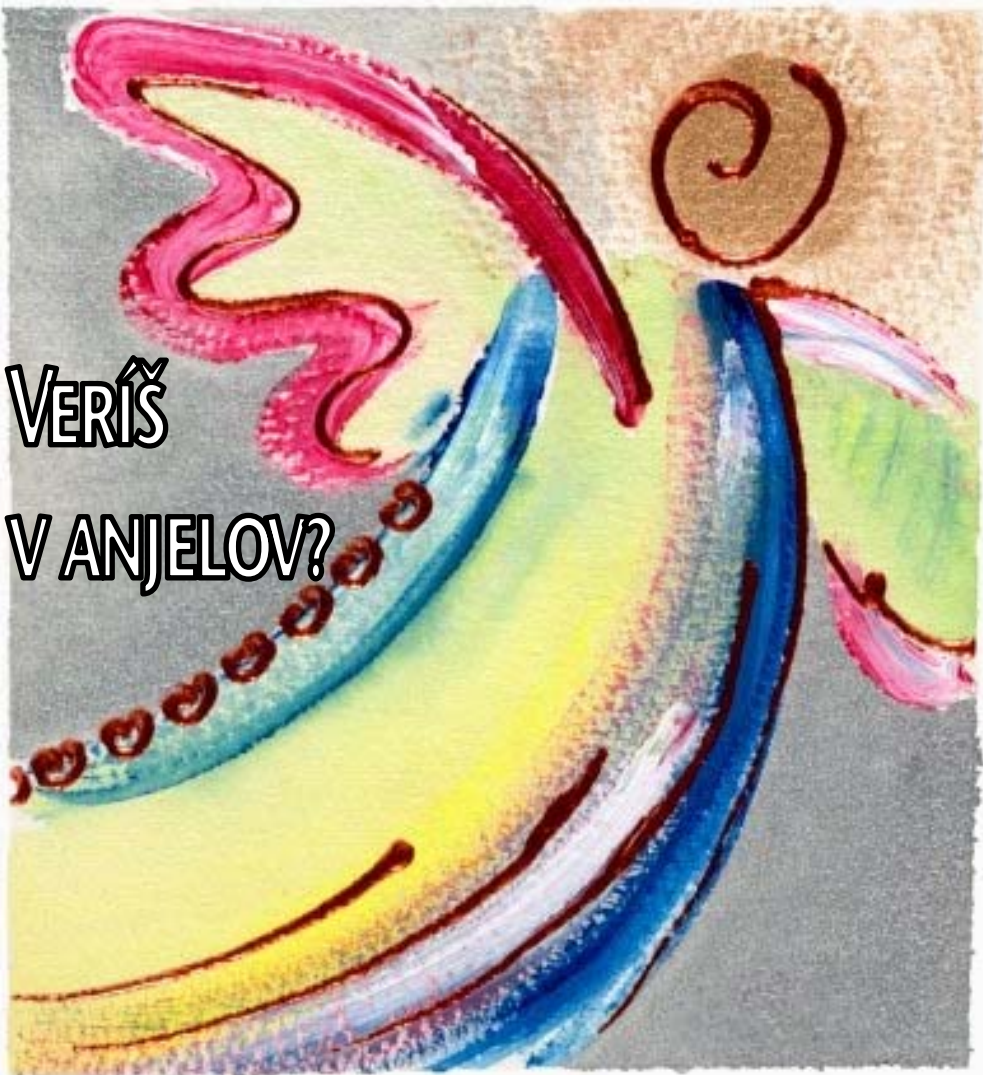
správny z diaspóry a svätej zeme

Október 2006 / Tišri 5767

výdané organizáciou Chebra

**VERÍŠ
V ANJELOV?**

OBSAH

Slovo na úvod	strana 3
Mesačné správy z Izraela	strana 4
Múr modlitieb	strana 9
Mlčanie oviec	strana 12
Správy z Ukrajiny	strana 17
Židovské sviatky - Jom kipur	strana 20
MODLITEBNÉ SEMINÁRE	zadná strana

CHEVRA

Poslanie:

Potešujte, potešujte môj ľud... (Iz. 40)

Vízia:

"Budovanie mostov medzi kresťanmi a židmi"

"...on je náš pokoj, ktorý učinil oboje jedno a zboril aj priehradný múr." (Ef. 2:14)

"...tých dvoje, Židov a pohanov, stvoril v sebe v jedného človeka činiac pokoj". (Ef. 2:15)

"...skrze neho máme prístup oboje v jednom Duchu k Otcovi". (Ef. 2:18)

Chevra je hebrejský výraz pre spoločenstvo, skupinu priateľov.

Úlohou a zároveň cieľom občianskeho združenia Chevra na Slovensku a v Českej republike je šíriť Božie slovo pre cirkev dnešných dní. Slovo je zamerané na poznanie Božích zámerov pre cirkev a Izrael a vyučovanie o židovských koreňoch kresťanskej viery. Dôraz v tejto oblasti dávame na osobné stretnutia so skupinami ľudí (cirkevi, organizácie, modlitebné tímy, a pod.), ktorí majú túžbu po poznaní a vzdelávaní. Je samozrejmé, že nie je možné oddeliť teoretické znalosti a vedomosti o Bohu od praktickej aplikácie počnúc modlitbami až po vycestovanie na misijnú cestu do Ukrajiny, Moldavska alebo inej krajiny bývalého Sovietskeho zväzu, kde doteraz žije v diaspóre mnoho židov.

SLOVO NA ÚVOD

Drahí súrodenci!

Tu je slovo zo Slova pre vás.

Žalm 34:8

„Anjel Hospodinov táborí vôkol tých, ktorí sa ho boja a vytrhuje ich.“

Veríš v anjelov? Chcem ti povedať, že ja áno. Verím, že existujú miliardy dobrých anjelov, ktorí majú dohľad nad Božím ľudom. Iné miesto hovorí, že Boh dá svojim anjelom starostlivosť nad nami, aby nás strážili na všetkých našich cestách. Potrebujeme starostlivosť, ochranu a podporu anjelov. Je dobré, keď si uvedomujem, že kdekoľvek idem, Boží anjel táborí vôkol mňa a oslobodzuje ma. Bol jeden prorok v Starom zákone, ktorý sa volal Eliáš a bol v meste obklopenom cudzou armádou, ktorá ho chcela zobrať do zajatia. Jeho sluha vyšiel na strechu a zbadal obrovskú nepriateľskú armádu, ale Eliáš sa modlil za svojho služobníka a povedal: „Pane, otvor oči tohto mladého muža.“ Keď otvoril oči, naraz videl Božiu armádu obklopujúcu Božieho proroka. Bola omnoho väčšia čo do množstva a neporovnateľne mocnejšia ako útočiaca armáda nepriateľa. Preto verím, že keby Boh otvoril naše oči dnes, videli by sme to isté. Božie Slovo hovorí: „Prebud' sa ty, ktorý spíš... a bude ti svietiť Kristus“ (Ef 5:14). Jednou z charakteristických vecí pre zbory popísané v Knihe Zjavenia bolo to, že každý z nich mal svojho anjela. Druhá spoločná vec pre tieto zbory bol víťazný život. Ježiš mal víťazný život a anjeli mu posluhovali (Mt 4:11). Tých, ktorí sú s nami je viac, ako tých, ktorí sú s nimi. Máme veľkú neviditeľnú armádu na našej strane. Nech sú naše srdcia povzbudené! Bud'te preniknutí prítomnosťou anjelov Pána, ktorí táboria okolo nás a oslobodzujú nás. Anjeli táboria okolo tých a oslobodzujú tých, ktorí sa Ho boja. Len tí, ktorí sa boja Boha, neboja sa nepriateľa, lebo dôverujú, že

anjeli táboria okolo nich a oslobodzujú ich! Halleluja!!!

Žehnám Vám v mene Ješuu,

Stanislaw Gawel

„...pravdivá bola reč, ktorú som počula vo svojej krajine...“ (1Kr 10:6)

“Títo dúfajú vo vozy a tamí v kone, ale my si pripomíname meno Hospodina, svojho Boha.” (Žalm 20:7, upr. Roh.prekl.)

MEDZINÁRODNÉ MIEROVÉ JEDNOTKY V LIBANONE – UNIFIL

Zatiaľ to ešte celkom nevyzerá ako Armagedon, no všetci sú už zvedaví, aké dlhodobé dôsledky vyplynú z medzinárodných síl, ktoré sa zhromažďujú v Libanone. Rezolúcia Bezpečnostnej rady OSN č. 1701 bola prijatá kvôli medzinárodnej komunite na pomoc pri ukončení nepriateľstva v Libanone. Francúzsko, Taliansko, Španielsko, Turecko a niekoľko ďalších krajín zhromaždili svoje jednotky a tie sú v pohotovosti tento krát v dvojitej sile zvanej UNIFIL II. Podľa správ z 28. septembra ešte posielajú jednotky dve ďalšie krajiny, Rusko a Katar.

Ruské delostrelecké jednotky budú reprezentovať prvý rabovací ruský nájazd na Blízky východ od r. 1770, kedy cisárovná Katarína Veľká poslala jednotky, ktoré porazili Otomanove vojsko počas vzbury. V tom čase námorný oddiel pristál v Bejrúte. Ešte pred súčasným vojenským zásahom bolo Rusko hlboko vtiahnuté do konfliktu na Blízkom východe. V rámci neho bolo súčasťou diplomatického kvartetu, ktorý sa snaží vylepšiť “cestovnú mapu” smerom k izraelsko-palestinskej mierovej dohode. Ruský kontingent (vojenská jednotka - pozn. prekladateľa) o sile 100 vojakov má v pláne letieť na letisko Bejrútu 4. októbra. Jednotky sa zúčastnia na povojnovej rekonštrukcii, konkrétne na obnovovaní mostov.

IZRAELSKÝ ODSUN NA DOSAH

Medzitým sa debaty budú zaoberať tým, ako libanonská armáda a mieroví vyjednávači OSN budú riešiť zdržovanie odsunu izraelských síl z Libanonu bojovníkmi Hizballáhu. Podľa nového izraelského veliteľa izraelskej armády generála Dana Halutza, otázky týkajúce sa zaangažovanosti a posilnenia rezolúcie OSN ešte neboli odsúhlasené.

„V tomto štádiu,“ hovorí Halutz, „odkladáme postúpenie územia, kým nedosiahneme dohodu.“ Ďalej upozornil na to, že „akékoľvek použitie vojenskej výbavy vrátane špiónážnych prostriedkov, ktoré nie sú súčasťou libanonskej armády alebo UNIFIL-u, sa považujú za priestupky.“

Izrael je neoblomný, a celkom správne, aby rezolúcia 1701 bola uvedená do platnosti vrátane odzbrojenia Hizballáhu. Nevyzerá to však, žeby sa Hizballáh chystal odzbrojovať už tak skoro. Šesť týždňov po ukončení vojny čelí Hizballáh iba malému tlaku priamo na to, aby sa vzdal zbraní. Mierové jednotky OSN vravia, že to nie je ich práca. Čo sa týka chabo vybavenej Libanonskej armády (používajúcej zastaralé pušky a tenké plechové helmy účinné asi ako kuchynské hrnce),

tá nejaví žiadne znaky toho, že by chcela vhuŕnúť do konfliktu s ostrieľanými, dobre vybavenými bojovníkmi Hizballáhu. A nielen to – libanonská armáda má zjavne “dohodu” s Hizballáhom, že nebude hľadať a konfiškovať zbrane, iba tie, ktoré boli ukázané na verejnosti. Libanonská vláda, ktorá celé roky dovolila Hizballáhu, aby si riadil svoj “štát uprostred štátu” neprejavuje známky toho, že by sa chystala zmeniť politiku. Nemusia práve Hizballáh nevyhnutne milovať, ale o to viac nenávidia Izrael; a z toho dôvodu Hizballáh tolerujú.

A ČO SÝRIA?

Signály prichádzajúce z Damasku sa zdajú rozporuplné. Na jednej strane boli isté varovania, dokonca aj hrozby zo Sýrie počas nedávnej vojny s Hizballáhom, na druhej strane ich prezident Asad povedal, že dúfa v dosiahnutie mieru s Izraelom. Keď sa ho nedávno pýtali, čo si myslí o Ahmadinedžádovej výzve vymazať Izrael z mapy sveta, Asad povedal, že Sýria chce s Izraelom mier a nie vidieť ho zničený. „Ale podľa môjho osobného názoru sa moje nádeje ohľadom mieru môžu jedného dňa zmeniť. A keď táto nádej vymizne, potom sa vojna stane jediným riešením,” povedal pre nemecký časopis *Der Spiegel*.

Asad predtým povedal, že si od začiatku myslel, že jediným riešením bude mierové jednanie, ale v priamom konflikte zoči-voči Izraelu sa Hizballáh ukázal z relatívne dobrej stránky, takže zmenil názor. „Možno sa nájde iný spôsob,” povedal. Sýria so svojimi jednotkami odtiahla z Libanonu minulý rok, ale pokračuje v sponzorovaní Hizballáhu a dokonca zásobuje ich partizánov zbraňami. Napriek tomu by sa dala vycítiť v slovách sýrskeho ministra zahraničných vecí Walida Mualema mierová predohra. Ten sa nedávno vyjadril: „Vojna s Libanom vytvorila geniálnu príležitosť pre mier a vyriešenie problémov celej oblasti.”

Mualem (minister zahr. vecí Sýrie - pozn. prekl.) však zašiel ešte ďalej a povedal, že sa obáva toho, že tlak z izraelskej strany a “americká nadvláda” by mohli zabrániť využiť túto príležitosť. „Verím, že príležitosť sa nevyužije a zanikne, a nebezpečenstvo v danej oblasti porastie,” uviedli ako jeho citát.

Poslanec Knesetu Jossi Beilin vyzval na zodpovednosť izraelskú vládu kvôli tomu, že neprešetrila opakované výroky vychádzajúce z Damasku. „Ak Olmert bude naďalej kráčať cestou slepoty a arogancie, povedie to k ďalšej ozbrojenej konfrontácii,” povedal.

Ak čítate Bibliu správne, Sýria bude jedného dňa Izraelov blízky priateľ spolu s Egyptom (Izaiáš 19:23-25). No do tej doby môže ešte uplynúť veľa rokov. A predsa, keďže Zajordánsko a Egypt majú diplomatické väzby s Izraelom a kvôli tomu sa vyhrievajú v priazni Spojených štátoch, Sýria sa možno túžobne pozerá ponad plot a chce mať aspoň niečo z mieru s Izraelom.

MÄKNE OBLASŤ VOČI IZRAELU?

Napriek Hizballáhu, Hamasu a Al-Káidy sú určité znaky, že Blízky východ by vo všeobecnosti mohol zmäknúť voči Izraelu. Odkedy sa podpísala mierová zmluva so Zajordánskom, krajiny okolo zálivu a severná Afrika sa k Izraelu priblížili, aj keď veľmi obozretne. *Haaretz* hovorí, že stretnutia Tzipi Livni (minister zahr. vecí Izraela - pozn. prekl.) s jej arabskými kolegami na valnom zhromaždení

OSN sa stali takou rutinou, že sa už sotva dá oficiálne o nich viesť protokol. Pred Madridom a Oslom nikto ani nespíval o niečom takom (*Haaretz*, 28. septembra 2006). Dokonca Saudská Arábia naznačuje, že chcú spravodlivé riešenie, ktoré by umožnilo uznať Izrael.

Samozrejme, sú pravdepodobné dôvody pre tento otepľujúci sa trend, v ktorom sa nevyskytujú zmätené citové pochody voči Izraelu. Proamerické vlády Egypta, Zajordánska a Saudskej Arábie sa obávajú iránskej rastúcej sily a pripravujú sa na deň, keď sa prejavi nukleárne. Všetci sa dívajú na izraelsko-palestínsky konflikt ako na mínové pole, ktoré prikladá na oheň verejnému hnevu v arabských krajinách. Zmienené tri krajiny chcú izolovať Sýriu, ktorú považujú za Teheránskeho spojenca a posilniť Abbasa nad vodcami Hamasu v palestínskych oblastiach.

Nedávno sa objavili správy, že Rijád mal tajné kontakty s Izraelom. Izrael aj Saudská Arábia tieto kontakty popreli, hoci izraelská strana poprela skôr určité detaily než kontakty samotné. Rádiová stanica izraelskej armády hlásila, že stretnutie sa konalo "v paláci" v Rijáde. Saudská strana sa vyjadrila, že celý príbeh je vymyslený a neopodstatnený.

Skutočnosť, že to odmietli, bohužiaľ nie je v týchto dňoch a časoch istá ani tu ani tam. Samozrejme, že by to museli poprieť. Toto je spôsob, ako vláda testuje svoje zámery. Dopusť, aby na verejnosť unikla informácia a potom ju popru. Keď zistia, ako sa idea prijme priateľmi aj nepriateľmi, snád' aj neskôr pripustia, že je to predsa len pravda. Čas ukáže, či saudskí politici naozaj mäknú voči Izraelu alebo nie.

OSLABENÝ PREMIÉR

Podľa nedávnych volieb stráca premiér Olmert svoju popularitu medzi izraelskými voličmi, kým vodca politickej strany Likud Benjamín Netanjahu ju evidentne získava. Posledná vojna s Hizballáhom si na Olmertovi vybrala svoju daň. Počas vojny sa naňho dívalo ako na nerozhodného a zdráhavého, vo veci poslať dosť vojenskej sily na zabezpečenie víťazstva. Jediný slabý článok oslabí celú reťaz, a je jedno, o ktorý článok ide.

Voľby naznačujú, že vodca opozičnej strany Likud Benjamín Netanjahu by sa stal premiérom, ak by sa voľby konali dnes s 27 percentnou podporou hlasov. Strana Likud by vyhrala 24 miest v Knesete, kým Olmertova strana Kadima by získala iba 16 mandátov, čo je dosť značný úbytok z 29 miest, ktoré momentálne má (*Haaretz*, 21. septembra 2006).

Olmertove problémy nepramenia len s jeho jednaním počas vojny. Je v podozrení a vyšetroje sa kvôli určitým finančným pozemkovým transakciám, ktoré možno zahŕňajú aj ilegálne obchody. V pondelok 25. septembra kládol štátny kontrolný úrad Olmertovi otázky asi 45 minút. Týkali sa podozrenia, že prijal úplatok v spojitosti s kúpou domu na ulici Cremieux v Jeruzaleme. Kontrolný úrad sa považuje za kompetentný odporučiť trestné vyšetrenie. Menachem Mazuz, izraelský generálny prokurátor, zároveň zvažuje o trestnom vyšetrení Olmerta v spojení s inými nehnuteľnosťami: jedna je v susedstve Nachlaotu v Jeruzaleme a iná v Tel Avive.

Čo sa týka domu v Jeruzaleme, kontrolór Lindenstrauss vyšetroje podozrenie, že Olmert a jeho žena Aliza dostali nezvyčajne veľkú zľavu, keď si kúpili dom na ulici Cremieux, a to sa považuje za

úplatok. Úplatok bol zjavne výmenou za urýchlenie povolenia výstavby.

Všetky tieto veci, či už sú pravdivé alebo nie, stavajú Olmerta do veľmi nevýhodnej pozície. Nešťastím na tom je fakt, že izraelskí nepriatelia – Hamas aj Hizballáh – sú silnejší než kedykoľvek predtým. Ak nepriateľ Izraela zacíti krv ako teraz, bude treba silného vodcu na to, aby sa situácia obrátila k lepšiemu.

“MATKA VŠETKÝCH NEDUHOV”

Keď už hovoríme o slabých vodcoch, libanonský premiér Fuád Siniora sa zdá byť šikovný len v máločom, iba ak v rečiach. Nedávno prehlásil, že zotrúvajúca prítomnosť izraelských jednotiek v Libanone je “matkou všetkých neduhov” a povedal, že sa tomu musí urobiť rázny koniec. Čo je na neuverenie, dokonca pokračoval ďalej a vyhlásil, že „potom už nebude žiadny pádny argument, aby ďalej ostávali zbrane v rukách Hizballáhu.” Zjavne nepochopil, o čo Hizballáhu vôbec ide.

Niet dôvodu domnievať sa, že Siniora Hizballáh podporuje. No neprestáva veriť, že prítomnosť Izraela je „jedinou provokáciou v oblasti,” ako uvádza istý autor. Od Európskeho parlamentu nedávno Siniora požadoval, aby vyvinul nátlak na USA, aby konštruktívnejšie zasiahli kvôli docieleniu mieru na Blízkom východe. Keď sa to preloží, zmysel je tento : „Presvedčte USA, svojho klienta, aby Izrael držal na uzde.”

Siniora tiež verí tomu, že životaschopný palestínsky štát je nevyhnutnosťou pre dosiahnutie mieru v oblasti. Povedal, že to, čo je treba, nie je len regulárne zavedenie rezolúcie Bezpečnostnej rady OSN na ukončenie konfliktu medzi Izraelom a Hizballáhom, ale aj predpoklad, že sa zaháji mierový proces na vytvorenie palestínskeho štátu. V súvislosti s požiadavkou na členov EU, aby pritlačili na USA, Siniora povedal: „Je to všetko o dôvere. Národ tejto oblasti vložil dôveru do Európy, nielen do USA.” Ešte počas jeho prejavu vedľa v Libanone Nasralláh odmietol medzinárodné výzvy na odzbrojenie a varoval mierových dozorcov OSN, aby s ním nevyhľadávali žiadnu konfrontáciu.

Ako zásluhu im musíme pripísať to, že niektorí zákonodarcovia EU povedali Siniorovi, že existencia domobrany Hizballáhu „je hlavnou prekážkou pre trvalý mier v krajine. V Libanone máte čosi ako štát v štáte,” povedali. „To nie je pre nás prijateľné ... Bolo by to neprijateľné aj kdekoľvek inde. V tomto druhu záležitostí máme veľké pochybnosti ...”

Potom snáď nie je prítomnosť Izraela v južnom Libanone tou spomínanou “matkou všetkých neduhov”, ale skôr ňou bude prítomnosť teroristických skupín ako Hizballáh, ktorý vo svojej nenávisti voči Izraelu sú tak odhodlaní zbaviť sa „sionistickej organizačnej jednotky”, že riskujú kvôli dosiahnutiu svojich nezmyselných cieľov doslova podpálenie nielen oblasti, ale aj celého sveta.

IZRAELSKÝ PREZIDENT VO VYŠETROVANÍ – JE TO VYDIERANIE?

Je dosť nezvyčajné, aby v rovnakom čase premiér aj prezident (ktorý je prevažne iba dosadenou figúrkou) boli vo vyšetrovanom konaní. Ale v týchto dňoch a časoch je každý podobný vrátane širokej rodiny v nejakom podozrení, hádam to nie je až tak prekvapujúce. Ako už veľa ľudí vie, prezident Moše Katsav bol obvinený zo sexuálneho obťažovania viac ako jednej ženy, dokonca aj

zo znásilnenia.

Niekedy v auguste obvinila istá žena z Katzavovho úradu, známa iba pod svojou iniciálou "A", že Katzav prekročil svoju právomoc a nútil ju do sexuálneho vzťahu. Po tom, čo podala obžalobu, dve ďalšie zamestnankyne vystúpili s podobnou sťažnosťou. Katsav poprel všetky tvrdenia a obvinil dámu "A" z pokusu o vydieranie. Paralelne, asi v tom čase rezignoval minister spravodlivosti Haim Ramon na svoj post, keď bol obvinený z neprístojného správania.

Sú to ťažké časy a tlaky, zvlášť na verejné osoby dávajú na svetlo ich chyby a občas odhaľujú ich Achillovu pätu. Vodcovia Izraela potrebujú naše modlitby viac ako kedykoľvek predtým.

(VELMI) SKORÉ DAŽDE

Každý, kto niekedy určitú dobu žil v Izraeli vie, že skoré dažde takmer nikdy neprichádzajú pred októbrom a zvyčajne to nie je ani pred skončením tohto mesiaca. V pondelok 25. septembra hlásili výskyt dažďov na Golanských výšinách, v Galileji a dokonca aj v Haife. Je to dobrá správa a sľubný začiatok pre zimné obdobie. Hoci bol Kineret v minulosti v oveľa horších podmienkach než teraz, aj tak je výdatný hustý dážď potrebný na to, aby sa dosiahla optimálna úroveň hladiny.

Modlime sa, aby Hospodin, ktorý riadi nebesia, vylial svoje dažde požehnaní na túto suchú a smädnú krajinu a zvlášť za to, aby naplnil duchovné potreby. Keď sa krajina uzavrie kvôli sviatku Jom Kipur – čo je najslávnejší deň v roku – kiež sa oči a srdcia upriamia na to, aby videli a pochopili, čo znamená nasledovať Boha Izraela a kiež spoznajú a prijmú Jeho Mesiáša.

"A vy, synovia Siona, plesajte a radujte sa v Hospodinovi, svojom Bohu, lebo vám dá učiteľa, ktorý povedie k spravodlivosti, a zošle vám hojný dážď, podzimný i jarný, najprv... A potom sa stane, že vylejem svojho Ducha na každé telo, a vaši synovia a vaše dcéry budú prorokovať, a vašim starcom sa budú snívať sny; vaši mládenci budú vídať videnia ..." (Joel 2:23, 28).

V Mesiášovi,
Lonnie C. Mings

MÚR MODLITIEB

„Na твоjich múroch, Jeruzaleme, ustanovím strážcov, ktorí po celý deň a po celú noc nebudú nikdy mlčať. Vy teda, ktorí pripomínate Hospodina, nemajte pokoja!“ (Iz 62:6)

LIST MODLITEBNÉHO STRÁŽCU

Október 2006/ Tišri 5767

„A nieto v inom nikom spasenia, lebo ani nieto iného mena pod nebom, ktoré by bolo bývalo dané niekomu medzi ľudmi, v ktorom by sme mali byť spasení.“ (Sk 4:12, Roh.prekl.)

ČÍ BOH JE BOHOM?

Izaiáš opisuje v 13. kapitole Pánov deň ako deň chaosu, hoci toto slovo priamo nepoužíva. Je to však presne to slovo, ktoré moslimovia prehlasujú – že ich Mesiáš príde v deň chaosu. Rozdiel medzi príchodom nášho Mesiáša a ich je v tom, že veria, že pre príchod svojho mesiáša potrebujú vytvoriť chaos. Je zaujímavé si povšimnúť, že si ich Boh používa na splnenie Svojho plánu na konci časov, aby vytvorili atmosféru chaosu, počas ktorej príde Ježiš.

Vec, na ktorú si musíme dať veľký pozor je, aby sme nebojovali proti Božím zámerom. Jeho zámerom je zachrániť Izrael a jeho spása má prísť v čase vojny. Naším cieľom je modliť sa za ich spásu a byť svedkami, že On na nich nezabudol ani neopustil. Jeho Slovo nám pripomína, aby sme privádzali mnohých do Kráľovstva pred posledným dňom.

Občas však treba krízu na to, aby sme sa prebudili a začali vnímať, čo sa deje priamo uprostred nás. Takou krízou bola vojna s Hizballáhom. Hospodin čaká na to, kedy bude počuť Svoj ľud volať k Nemu, pretože je pripravený mu odpovedať. Srdcia Židovského ľudu sa začínajú otvárať pre dobrú zvesť Jeho spásy a vykúpenia. On je ich Spasiteľ, Vykupiteľ, Svätý Izraelov, ich Mesiáš, Ten, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde – Ježiš.

- **Modlite sa** za tých, ktorí už prišli k viere vo svojho Mesiáša a za tých, ktorí sú ešte na svojej ceste ku spásu, rovnako za Židov ako aj za Arabov.

„Takto hovorí Hospodin: Som proti všetkým svojim zlým susedom, ktorí sa dotýkajú dedičstva, ktoré som dal svojmu ľudu, Izraelovi: Hľa, vyplienim ich z povrchu svojej zeme, a dom Júdov vyplienim sprostred nich. A stane sa potom, keď ich vyplienim, že sa opäť zľutujem nad nimi a navrátim ich každého do jeho dedičstva a každého do jeho zeme. A stane sa, ak sa naozaj budú učiť cestám môjho ľudu prisahajúc na moje meno: Ako že žije Hospodin, ako učili môj ľud prisahať na Bála, že budú zbudovaní uprostred môjho ľudu. Ale ak nebudú poslúchať, vyplienim ten národ, vyplienim a zahubím, hovorí Hospodin.“ (Jer 12:14-17, Roh.prekl.)

RAMADÁN, JOM KIPUR A SUKKOT

„... A keby sa zohol, a tak sa pokoril môj ľud, nad ktorým je vzývané moje meno, a keby sa

modlili a hľadali by moju tvár a odvrátili by sa od svojich zlých ciest, ja vyslyším z nebies, odpustím ich hriech a uzdravím ich zem.“ (2Kron 7:14, Roh.prekl.)

Židovský Nový rok ako aj moslimská oslava Ramadánu začínajú približne v rovnakom čase. Židovský Nový rok začína 23. septembra, kým Ramadán sa slávi od 24. septembra do 23. októbra. Židovský deň pôstu a modlitieb pokánia (Jom Kipur) je 2. októbra a za ním nasleduje Sukkot (Sviatok stánkov), 7-15. októbra.

Toto je kritický čas v histórii Izraela, lebo Hospodin otriasa infraštruktúrou Svojho národa, aby vejačkou oddelil plevy od pšenice. Boh vyhlásil súd nad národmi za ich zvrátenosť, ale najprv bude jednať s Izraelom.

Je zaujímavé, ako rýchlo vzplanula nenávisť a zúrivosť proti Izraelu v poslednej dobe zo strany islamu kvôli úplne nepodstatným veciam. Je to ako kypenie sopečného kotla pripraveného vybuchnúť. Označiť islam za umiernený alebo fanatický je klamlivé. Mnohí sa týmto veľkým klamstvom nechali podvieť. Islam nie je umiernený. Smrteľne vážne je zameraný na ovládnutie sveta a na elimináciu tých, ktorí sú proti nemu.

Moslimovia všade po celom svete sa budú zhromažďovať v mešitách, aby slávili Ramadán. Mnohí naozaj úprimne vo viere hľadajú svojho boha celým srdcom. Teraz je čas, keď sa otvárajú na prijatie zjavenia pravdy a živého Boha, Boha Abraháma, Izáka a Jakuba.

- **Modlite sa**, aby sa Božie Slovo pre nich otvorilo a aby mohli prijať prísľub večného života a dedičstva, ktoré je v Ježišovi.
- **Modlite sa**, aby Židovský národ vyšiel hľadať Boha, aby činil pokánie od svojich zlých ciest a tak uzdraví ich zem.
- **Modlite sa**, aby veriaca cirkev v národoch bola pripravená prísť na pomoc, ako ju bude Boh viesť.

„Nehovorím niekde v úkryte, na tmavom mieste zeme; nepovedal som semenu Jakobovmu: Hľadajte ma na pustine! Ja Hospodin hovorím spravodlivosť, zvestujem to, čo je pravé. Obráťte zreteľ ku mne, aby ste boli spasení, všetky končiny zeme, lebo ja som silný Boh, a niet viacej nikoho. Prisahal som sám na seba, slovo vyšlo z úst spravodlivosti, ktoré sa nevráti späť, že sa mne skloní každé koleno, že na mňa bude prisahať každý jazyk.“ (Iz 45:19,22-23, Roh. prekl.)

UNESENÍ

“Nech príde pred tvoju tvár vzdychanie vážňa! Podľa veľkosti moci svojho ramena učíš to, že by zbudlo zo synov smrti. A odpláť našim susedom sedem násobne do ich lona za ich potupu, ktorou ťa potupovali, Pane!” (Ž 79:11-12, Roh.prekl.)

Zatiaľ sa nič nehýbe ohľadom prepustenia troch izraelských vojakov, ktorí boli unesení. Nie sú žiadne nové informácie o tých dvoch, ktorých vzali partizáni Hizballáhu, no vyjednávanie o Giláda Šalíta sa objavuje každý deň v správach (*JPost*, 18. septembra 2006). Je to veľmi vyčerpávajúca a veľmi mrzutá situácia, zvlášť pre rodičov a členov rodiny. Nedá sa nič povedať ani urobiť, aby sa vyhovelo požiadavkám fanatikov. Ich neľudskosť je ako Moloch, boh Amončanov, ktorý nie je nikdy

uspokojený, keď požiera mäso, ale požaduje viac a viac.

To, čo Izrael potrebuje, je brilantná akcia v utajení, ktorá privedie zajatých domov bez padnutia do nepriateľovho vydierania. Predtým, než Božia stratégia priniesla víťazstvo prestrašenému a deprimovanému Izraelu, ozvalo sa volanie o pomoc zo srdc, ktoré sa úprimne kajali vo svojej potrebe. A Hospodin odpovedal.

Ako sa blíži Jom Kipur, kiež by sme sa my ako veriaci v Ješuu **postavili do medzery** za ustaraný Židovský národ, aby sa obrátil späť k Bohu svojich otcov a videli, ako sa znovu hýbe v ich prospech.

- **Modlite sa** za Giláda Šalíta, Ehuda Goldwassera a Eldada Regeva.

„Hospodine, Bože Zástupov, až dokedy budeš horieť hnevom na modlitbu svojho ľudu? Krmiš ich chlebom síz a napájaš ich slzami z vedra. Učinil si nás našim susedom predmetom sváru, a naši nepriatelia sa nám smejú medzi sebou. Bože Zástupov, navráť nás a daj svietiť svojej tvári, a budeme spasení!“ (Ž 80:5-8, Roh.prekl.)

ZEMETRASENIE – JE TO ZNAMENIE?

3., 9. a 17. septembra sa vyskytli menšie zemetrasenia, všetky okolo 3. a 4. stupňa v Jordánskom údolí a v oblasti Mŕtveho mora.

„Ja ešte raz zatrasiem nie len zemou, ale aj nebom. A to ... jasne ukazuje na preloženie vecí, ktoré sa pohybujú, ako učených, aby zostalo to, čo sa nepohybuje. Preto, keď prijímame nepohnutelné kráľovstvo, budme vdční a vdakou svätoslúžme ľúbe Bohu s úctou a bázňou Božou, lebo náš Boh aj je ohňom, spaľujúcim.“ (Žd 12:26-29, Roh.prekl.)

Izraelská vláda sa vyzýva k tomu, aby sa zodpovedala z toho, kde sa podeli ich morálne hodnoty. Ľudia začínajú nahlas hovoriť o svojej nespokojnosti, pretože tí, za ktorých hlasovali, sa nepostavili zodpovedne za ich aktivity a neaktivity. Aby pohár pretiekol, stačí dodať už len ich rozhodnutie ohľadom festivalu homosexuálov a jeho pôvodného zákazu zo strany polície. Najvyšší súd rozhodol v prospech festivalu a je naplánovaný v Jeruzaleme na 10. novembra. Iba ak ...

- **Modlite sa** za všetkých členov vlády od premiéra po prezidenta (ktorý sa podrobuje vyšetrovaniu zo sexuálneho obťažovania).
- **Modlite sa** za sudcov Najvyššieho súdu a za hlavného štátneho zástupcu.
- **Modlite sa** za hlavného rabína a za náboženských vodcov, ktorí dohliadajú na každý kraj v Izraeli.

„Podťe, a navráťme sa k Hospodinovi, lebo on roztrhal a uzdraví nás, zbil a obviaže nás. Obživí nás o dva dni, na tretí deň nás postaví na nohy, a budeme žiť pred jeho tvárou.“ (Oz 6:1-2, Roh.prekl.)

Z Jeruzalema, Carolyn Jacobson

MLČANIE OVIEC

"Ukažte mi, co nového přinesl Mohamed, a najdete zlé a nelidské věci, takové, jako jsou příkazy šířit mečem víru, kterou sám hlásal."

Manuil II. Paleolog (1350-1425), byzantský imperátor.

Odpověď na pápežov citát ...

Jakou odpověď si zasloužil Benedikt XVI, bezstarostně citující dávno-předávno zemřelého byzantského imperátora?

Taková odpověď měla přijít od ctihodných starců, kteří píší moudré edikty pro pravověrné v nadýchaných mešitách Mekky a Kumy. Měla zaznít z tichých auditorii islámské university al-Azar v Káhiře, kde moudří profesoři, kteří zasvětili svůj život studiu slov proroka, ve dne i v noci pomáhají nalézat zelené mládeži cestu v bezedných oceánech humanismu, kterým je prosyncena každá súra Koránu, každý chadis, každý odkaz na svatý život Mohameda. Měla přijít z královských a prezidentských paláců, ze zemí s rodící se muslimskou demokracií na Blízkém východe i v jiných částech světa, věrných spojenců USA v naší válce s jejich terorismem.

Tato odpověď měla přijít od umírněných muslimů, jak těch, kteří žijí ve svých zemích, tak i od těch, kteří se už přesídlili do našich krajů ve všech kontinentech, kde zapustila hluboké kořeny židovsko-křesťanská civilizace, aby na svém vlastním živém příkladu demonstrovali, že zákony a dogmata islámu jsou nejen schopné mírumilovně koexistovat s obvyklými - pro zvrácený Západ - svobodami, ale že bez námahy obohacují naši komfortabilní, ale žel zahnvající civilizaci svými neocenitelnými poklady, které nikde, mimo islám, nalézt nelze.

Měla přijít z každé americké university, kde- nevyhnutelně jako smrt- rozkvétají vachabisty koupena oddělení výuky islámu. Měla přijít od C. Rice, která náhodně v období minulého Ramadanu beze studu chválila "dobrodušnost" jakoby ukrytou v srdci islámu. Měla přijít od presidenta Bushe, který znovu prohlásil, tentokrát z tribuny valného shromáždění OSN, že my nebojujeme s islámem. (Následující den Hugo Chaves, stoje na téže tribune a za bouřlivého potlesku přítomných nazval presidenta USA ďáblem a stěžoval si na sirný zá-

pach, který po něm zůstal).

Měla přijít od T.Blaira, který v odpověď na masovou vraždu spáchanou muslimy v Londýně 7.7.2005 prohlásil, že je hrdý na muslimskou komunitu své země – a nám nakonec nezbu-
de, než najít si čas na to abychom pochopili, na jakéže to její úspěchy je tak hrdý?

Měla přijít od J. Shiraka, jehož země díky nevtíravému výchovnému vlivu muslimských usedlíků, dosáhla tak nebývalých výšin vybroušené kultury, o niž nikdy ani snít nemohli občane jiných zemi, ale ani Francouzi. Dokud Francie ještě nalezla jim. Odpověď Benediktovi XVI. měla být prostá. V ní mělo být vyčísleno vše to, co světu islám přinesl takového, co se jinde - ani v křesťanství, ani v judaismu, či - jak hrozné pomyslet - v jiných, už docela prázdných náboženstvích - nenajde. To, co se nejeví být ani zlým, ani nelidským. A jestli islám je po právu takové náboženství jak hlásá, tak soupis všech dobrých a humánních věcí, které nikdo kromě muslimů světu předložit nemůže, nahromaděných za 14.století nepřetržité genocidy, rozrůstající se ode dne zbudování islámu jeho zbesilým lži prorokem, musel by být dlouhý a dobře známy jak pravověrným muslimům, tak i nám, hříšným.

Přečetli bychom si ten soupis všech unikátních muslimských dobrodiní přinesených naší planetě a byli bychom dojati neuvěřitelnými úspěchy našich bratří v turbanech a sester ukrývajících své stydlivé tváře pod hermeticky zamotanými čadrami. Katolíci z celého světa by se zastyděli nad ignorantstvím svého duchovního vůdce a radostně by přešli k mohamedánství, a sám Papež by naposled v dějinách vyšel na svůj balkon ve Vatikánu, aby se v slzách kal "urbi et orbi" za své omyly, zřekl by se svého papežského stolce a prožil by zbytek života v turecké, bývalé byzantské poušti jako prostý derviš.

Vše toto by muselo nastat za podmínky, že papežem citovaná slova imperátora Byzantské říše Manuila II. Paleologa byla chybná. Stroze řečeno, proto, aby byl zavřzen politicky nekorektní imperátor, stačil by jen jeden jediný příklad specificky muslimského humanismu. Z jakési nepochopitelné příčiny nikdo takový vyvracející příklad nevedl. Místo toho ve světe proběhlo mnoho nebývale zajímavých událostí, z nichž připomenu jen malou část.

Ministr zahr.věcí Egypta Ahmed Abul Geit nevedl ani jeden příklad islámského humanismu. Namísto toho na adresu papeže příkře řekl: " To bylo krajně nepodařené prohlášení, které demonstrovalo nedostatek chápání skutečného islámu."

Vláda Maroka nevedla ani jeden příklad islámského humanismu. Namísto toho, odvolala svého velvyslance z Vatikánu.

Shejk Abubakar Hassan Malin, předseda nedávno ustavené Vrchní rady Islámských soudců Somálska nevedl ani jeden příklad islámského humanismu. Místo toho vyzval všechny

muslimy "kdekoliv se nacházejí, vyslídí a zabít Římského papeže za jeho barbarská slova, jako nedávno pronásledovali Salmana Rashdiho, nepřítele Allaha, který poskrvnil naše náboženství.

Ten, kdo hanobí proroka Mohameda musí být zabit na místě prvním muslimem, který ho spatří. Vyzýváme všechny muslimské komunity světa pomstít nepodloženou kritiku islámu Římským papežem".

Nabuzeni touto výzvou, Somálci přesvědčivě demonstrovali světu dobrotu a humanismus, když zavraždili několika výstřely do zad sestru Leonellu, 65-ti letou jeptišku. Sestra Leonella než zemřela odpustila svým vrahům, což částečně odpovídá na otázku, proč by ze mně pořádná jeptiška nikdy nebyla.

Parlament a min.zahr. veci Afganistanu, země, která docela nedávno byla zbavena úsilím křesťanů a židů od tyranie imamu rovněž neuedli jediný příklad muslimského humanismu. Místo toho žádali, aby se papež omluvil.

Představitel vlády Iraku, ještě jedné embryonální muslimské demokracie, zaplacené naší krví a našimi penězi, rovněž neuedl jediný příklad muslimského humanismu. Místo toho řekl: " Prohlášení papeže odráží jasné nepochopení principu islámu a jeho učení, které vyzývá k odpuštění, soucitu a milosrdenství".

Sestra Leonella Sgorbati

Soudě podle toho, s jakým sebevražedným zápalem Iráčané vraždí jeden druhého, pak slova "odpuštění, soucit a milosrdenství" pro muslimy znamená něco docela jiného, diametrálně odlišného tomu, jak je chápeme my, nevěřící. Dokonce i na pozadí každodenní krutosti islámem vytvořené kultury, představuje Irak zcela výjimečný příklad těch islámu vlastních kvalit. Sunité a šíiti se vzájemně vraždí s takovou krvelačnou dychtivostí, jako by jejich oběti nebyli divoši, jako jsou sami, ale "děti opic a sviní", jak dobří muslimové nazývají Židy. Nicméně v důsledku papežovy přednášky se na chvíli přece jenom odtrhli jeden od druhého, aby zařezali pár křesťanů.

Žhavá otázka si žádá okamžité odpovědi. Proč nikdo - doslova ani jediný člověk - nepředložil naši pozornosti ani jeden příklad islámského dobra? Proč ani jeden z 1,4 miliardy mus-

limů, a ani jeden z nesčetných milionů západních apologetů islámu nepředložil ani jeden, byť drobný příklad něčeho dobrého a humánního, co přinesl světu Mohamed a jeho následovníci v průběhu 14-ti století existence islámu?

Odpověď na to může být jen jediná - protože nic podobného v přírodě neexistuje. Za všechny dlouhé roky své krvavé existence nedokázal islám přivést na svět nic lidstvu užitečného.

Al-Kájda se spoluautorstvím své irácké filiálky "Mudžahedín medzlis ash-Shura" oznámila: "... vy, s celým svým Západem jste odsouzeni, což je vidět na neúspěších v Iraku, Afganistanu, Čechách a jiných místech. My zlomíme kříž, vylijeme alkohol a naložíme na vás "dzizju" - a poté vaše volba bude prostá: obrácení se k islámu, nebo smrt muslimským mečem. ... B-h nám dá síly podřezat jejich chrčtány a převést jejich peníze a jejich potomstvo do vlastnictví muslimů."

Má hluboká poklona Usamovi bin Ladenovi. Nakolik je mi známo, je toto nejpřesnější a vyčerpávající vymezení islámu. Jak se dalo očekávat, tato definice islámu nevyvolala ani nejmenší protest u těch, které by to mělo zasáhnout nejcitelněji: ctihodné starce v Mecce a Kume, moudré profesory na universitě v Káhiře, americké profesory, placené Saudskou Arábií, vládcí královských a prezidentských paláců v muslimských zemích, které nám jako-by pomáhají s válkou proti jejich terorismu a také umírněné muslimy jak u sebe doma, tak dlouhodobé hosty u nás.

Co ještě potřebujeme, abychom nakonec pochopili, že rozdělení muslimů na umírněné a extrémisty existuje jen v našem pojetí a jen proto, že koncepce "špatného národa", nebo "špatného náboženství" je neslučitelná s naším chápáním dobra a zla?

Jaký génius nám dokáže vysvětlit, že termín "islámofašismus" je absurdní, protože islám je fašismus a žádné další islámo-izmy prostě neexistují? Islám, to je ideologie džihádu. Jestli z islámu džihád vyjmem, nezůstane v něm nic, kromě obšírného souboru rituálů, zbavených jakéhokoliv obsahu. A jestli máte sklon věřit tomu, že džihád může znamenat ne 14 století pokračující genocidu zlověstných divochů proti ostatnímu lidstvu, ale vnitřní úsilí muslima k duchovní dokonalosti, pak vezměte na vědomí, že název klasického díla humanistické literatury "Mein Kampf" v obráceném překladu z arabštiny, v kterémžto jazyce má tato kniha neobyčejnou popularitu, zní "Můj džihád".

Podarí se nám spatřit politického vůdce velikosti kupříkladu vědce Einsteina, který nám připomene, že vítězství nad německým fašismem by nebylo možné, jestli bychom dělili fašisty na extrémní menšinu a umírněnou, bezesporu „mírumilovnou“ většinu stoupenců "skutečného" fašismu - respektabilní a neurážlivé politické filosofie? Skutečně potřebujeme génia, abychom pochopili, že vítězství nad fašismem by nebylo možné, jestli bychom jsme

my, namiesto nelítostného bombardovaní nemeckých miest, dovolili milionúm fašistú usadiť sa medzi námi a prevrátiť na ruby to, ako učíme dejiny naše deti?

Jak vieme dnes, imperátor Byzance Manuil II. Paleolog videl veci sa závideníhodnou jasnosťou. Jeden z jeho synů sa stal posledným vládcom Byzantskej ríše pred jej konečným pádom. Konstantinopol sa zmenil na Istanbul a jeden z najvelkolepších chrámov, ktoré kedy boli postavené - Hagia Sophia, bol znesväcený práve muslimy.

Názov článku: Silence of the Sheep

Autor: Yashiko Sagamori (Sept 2006)

Zdroj: <http://www.middleeastfacts.com/yashiko/index.html>

SPRÁVY Z UKRAJINY

DISTRIBÚCIA ZEMIAKOV

Tento rok sme mali možnosť rozdistribúovať približne päť a pol tony zemiakov na zimné uskladnenie v Zakarpatskej oblasti Ukrajiny. Každému pripadlo jedno vrečko, t.j. približne 35 kg. Pomoc bola určená hlavne starším osamoteným ľuďom po 80-ke, ale aj po 85-ke s veľmi triezvym uvažovaním a širokým rozhľadom. Studnica životnej skúsenosti. Ľudia, ktorých treba počúvať a učiť sa. Ľudia, ktorí prešli obdobím vojny. Väčšina bývalých učiteľov, profesorov, riadiacich pracovníkov, lekárov, právnikov ale aj umelcov, spisovateľov, maliarov, hudobníkov.

Som si vedomý, že Ukrajinská spoločnosť prechádza politickou aj ekonomickou krízou, avšak znevažovanie týchto ľudí k danej situácii len prispieva. V septembri dostali bez varovania alebo vysvetlenia len 60% z ich biednych dôchodkov, ktoré bežne dostávajú (výška normálneho dôchodku je cca 340 UAH (ukrajinských hrivien) = cca 67USD = 1.960,-Sk na mesiac), čo je okolo 1.200,- Sk. Niektorí menej, niektorí trochu viac.

Ako vyžiť alebo len prežiť? Odpovedzme si spolu. Za bežný byt treba mesačne zaplatiť spolu s energiami okolo 700,- Sk. Telefón je nevyhnutnosťou. Je to jediná možnosť privolania pomoci pri vysokej kriminalite a zdravotnom stave starých ľudí. Ten mesačne vyjde na minimálne 150,- Sk. Takmer každý z navštívených užíva niekoľko liekov na vysoký tlak, slabé srdce, boľavé kĺby alebo iné ťažšie choroby. Samozrejme so závažnosťou ochorenia lineárne rastie aj cena liekov, ktoré si tu každý musí hradiť v plnej výške sám. U nás by nikomu ani nenapadlo pozeráť na cenovku zo škatuľky od liekov, kde sa uvádza doplatok nie pacienta, ale poisťovne. Skúste to niekedy a budete prevapení. Takže mnohokrát na lieky neostane. Ceny takých najlacnejších sú približne 40,- až 150,- Sk a tých drahších sa pohybujú až do niekoľko desiat tisíc korún. Koľko nám ostalo? Ktorú z týchto položiek vylúčiť a pritom prežiť?

Ťažko sa mi opisuje ich vďačnosť slovami: „boli veľmi vďační“ alebo „ďakovali vám všetkým za vaše dobré srdcia, ktoré ich viedli k záchrane“. Aby ste aspoň trošku pochopili vďačnosť ľudí, ktorým ste aj vy pomohli, je treba vedieť všetky tieto vyššie popísané fakty. Bez vás by prežili len ťažko. Vďaka vám sa už nemusia starať o to, či budú mať dosť na zajtra. (Pr. 19:17)

Tento krát bol mojím spolucestovateľom a pomocníkom na ceste distribúcie zemiakov Michal Valach z Čadce, ktorý študuje v Banskej Bystrici.

Daniel Javoran

MOJA CESTA NA UKRAJINU

Ukrajina. Všetci ju poznáme, no málokto vieme, aká je. Krajina tisícich krás, ale aj státisícich ľudí, denne bojujúcich o holé prežitie. Niektorí si možno povedia: „Ale veď tam mali tú Oranžovú revolúciu.“ Áno, MALI. Veľa sa toho však nezmenilo. Vláda sa zmenila, ale bieda ľudu ostala. A práve jednu z týchto medzier vyplňa občianske združenie Chevra ako predĺžená ruka kresťanov, ktorá poskytuje okrem iného aj sociálnu pomoc (posilky - niečo sa na mňa z tej ruštiny predsa len nalepilo) pre mnohých Židov Ukrajiny. A ja som mal tú milosť byť chvíľu súčasťou tejto veľkej výzvy.

V septembri sa teda uskutočnil výjazd na Ukrajinu, ktorého hlavnou náplňou bol nákup a rozvoz niekoľkých ton zemiakov. Po rozbitých cestách Ukrajiny, ešte z čias 1. ČSR, to bol „zážitok“.

Distribúcia zemiakov nebola však pre mňa osobne tou najsilnejšou skúsenosťou. To čo prinášalo skutočné naplnenie do našej služby, boli rozhovory s týmito ľuďmi, ktorí sa jednoducho potrebovali len vyrozprávať o svojich problémoch, starostiach, trápeniach, radoostiach. Vďačnosť v ich srdciach ma dojímala. Koľko málo stačí človeku ku šťastiu! I napriek ťažkej sociálnej situácii, v ktorej sa nachádzajú, sa nezabudli smiať a žartovať.

Ľ

Na Ukrajinu som si uvedomil jednu vec – mať

strechu nad hlavou, byť sýty, obliecť si teplé šaty, dať si tabletku, keď sa cítim zle, to nie je samozrejmosťou. Je to milosť. Bežný Ukrajinec sa pýta: Budem mať zajtra čo jesť? Prežijem vôbec do budúceho týždňa? Ja viem, mnohí môžu povedať, že bieda je aj inde na svete, ale tá, o ktorej je teraz reč, je v Európe a dokonca je „nalepená“ rovno na naše hranice. Je až neskutočné, z akého malého dôchodku ľudia musia žiť. Celý dôchodok ide na nájomné. Na živobytie už nezostáva. A oni predsa ešte stále žijú... Je úplne jedno, čím si bol, keď si ešte mohol pracovať, či si bol slúžka, učiteľ, robotník, inžinier, vedec, či profesor, všetci dostávajú skoro rovnaký dôchodok. Bol si vysokoškolským profesorom? Všetko v poriadku. Ak chceš prežiť, tak si môžeš zadovážiť nejaký lacný tovar z Maďarska a pokúsiť sa ho prediť a tak prežiť. Nechceš, nemusíš... Tak taká je Ukrajina.

Jednou zo zastávok na našej ceste bolo pohraničné mestečko Beregovo na Maďarských hraniciach. Navštívili sme tu kuchyňu a synagógu, kde sa distribuujú obedy. Riešili sme problém prípravy stravy v podmienkach, kde každý deň rastú ceny základných potravín. Na základe nevyhnutnej potreby udržať tento zdroj obživy pre 56 ľudí z obce bolo potrebné zvýšiť finančné dotácie na jeden obed, ktorý tu uvaria už za 8 hrivien. Je to obed spolu s chlebom, ktorý dostávajú tri razy do týždňa a môžu si ho rozdeliť aj na ostatné dni, lebo si ho berú domov v zaváraninových fľašiach. Pre bezvládných ľudí sa obed roznáša priamo do ich domova.

Čo na záver dodať?

Som veľmi rád, že som absolvoval túto cestu, ktorá mi otvorila oči, aby som dokázal byť skutočne vďačný za to, že som sa narodil na Slovensku (často sme tak nespokojní, že žijeme tam, kde žijeme), že mám čo jesť, že mám strechu nad hlavou. Vďačný za to, že sa môžem obrátiť na naše „zlé“ zdravotníctvo, kde sa o mňa postarajú a nemusím za to nič platiť. Vďačný za to, že rodičia dostávajú celé dôchodky. Myslím však aj na to, že: „Všetko som vám ukázal, že tak pracujúc treba sa nám zaujímať slabých a pamätať na slová Pána Ježiša, lebo on povedal: Blahoslavenejšie je dávať ako brať.“ (Skutky 20:35).

Michal Valach

ŽIDOVSKÉ SVÁTKY - JOM KIPUR

Deset dní pokání. Deset dní mezi roš hašana a jom kipur /Den smíření/ nazýváme dny pokání. V této vážné době mezi dvěma vysokými biblickými svátky dbáme ve zvýšené míře na pečlivost plnění příkazů, prodlužujeme čas věnovaný dennímu studiu Tory, nepřestáváme říkat ranní omluvné modlitby slichot', ve kterých prosíme za odpuštění, mnozí mají ve zvyku se postit. Ve svém okolí vyhledáváme přátele i nepřátele a snažíme se je odprosit za vše, co jsme jim v uplynulém roce provedli. Talmud nám na mnohých místech vypráví o velikosti těch, kteří uměli odpouštět. Naopak člověk, který je upřímně prošen o odpuštění a prosbu nepřijme, je chápán jako veliký hříšník.

Erev jom kipur. Předvečer svátku jom kipur má výjimečný ráz. Protože nás čeká přísný celodenní půst, je zvykem vydatně jíst. Dopoledne má své tradiční místo ryba. Přes den se ještě na poslední chvíli snažíme usmířit se svým okolím. Mnozí mají zvyk provádět tzv. kaparot, při kterých se symbolicky převádějí naše hříchy na bílého kohouta, ze kterého odpoledne připravíme posilující pokrm pro chudé spoluobčany. Cedaka /dobročinnost/ je totiž uváděna jako způsob, kterým lze napravit mnohé hříchy. Dnes dává většina lidí přednost kaparot ve formě bankovek, které se vkládají do synagogálních pokladniček pro potřebné. S blížícími se večerem se muži chystají do mikve /rituální lázně/, aby ještě včas stihli být doma na poslední, „oddělující“ hostinu. Ještě před západem slunce dojdáme a odcházíme do synagogy, ve které se na jom kipur shromažďuje celá obec.

Jom kipur. 10. tišri -jom kipur je pro mnohé nejvýznamnější den v židovském kalendáři. Tento den odpustil Bůh Izraeli zhotovení zlatého telete, tento den se Abrahám obřezal a uzavřel tak smlouvu s Bohem. V synagogách vyznáváme své hříchy. Mnozí jsou oděni do bílých šatů představujících pohřební rubáš. Bílá barva ale také představuje velekněžský šat a barvu čistoty. Někteří stojí po celý den, aby zdůraznili, že na jom kipur jsme podobní stále stojícím andělům, když trávíme čas jen v modlitbách, nejíme a nehrěšíme. Říká se, že 364 dní nás ovládá zlý pud. Jen jeden den nad námi nemá sílu - na jom kipur

Pět zákazů. Pětkrát se nořil velekněz v Jeruzalémě do očištné lázně, pět částí má jomkipurová modlitba, pět je knih Mojžíšových a pět smyslů nás neustále svádí k hříchu. Oproti nim máme na jom kipur pět zákazů, pětinasobně trápíme svá těla.

- nejíme a nepijeme
- nekoupeme se
- nekrémujeme se a nepoužíváme kosmetiku
- zdržujeme se sexu
- a na znamení pokory nenosíme koženou obuv

Půst. Člověk vážně nemocný může na jom kipur jíst a pít, byť jen v nezbytně nutné míře. To proto, že záchrana života je nejvyšším příkazem, pro který můžeme a musíme porušit šabat nebo dokonce i jom kipur. Z tohoto důvodu je jom kipur i mimo Izrael omezen na jeden jediný den, ač logicky by měl být jako každý biblický svátek zdvojený.

Malé děti se samozřejmě na jom kipur nepostí, ty větší (starší devíti let) se pomalu učí vydržet nejist několik hodin, aby po dosažení náboženské dospělosti (u dívek ve 12ti, u chlapců ve 13ti letech) byly připraveny na přísný půst. Pro všechny ostatní je jom kipur celodenním půstem.

Hazkarat nešamot. Vzpomínka na zemřelé se koná na jom kipur dopoledne. Podobné vzpomínky jsou součástí liturgie i na ostatní biblické svátky, na jom kipur však jsou nejdůležitější, protože v tento den i jménem zemřelých prosíme za odpuštění hříchů.

Hřích. Už jsme se zmínili, že jom kipur je dnem odpuštění hříchů, ale ještě jsme nevysvětlili, co se pod slovem hřích skrývá. Hřichem rozumíme porušení příkazů Tory. Naši učitelé nás ale varují před unáhlenými soudy, ke kterým jsme tolik náchylní. Představme si muže, který na šabat řídí vůz. Hlavou nám může blesknout, že takový člověk jistě porušil jeden z předpisů šabatu, odkud ale bereme svoji jistotu? Uvažme jen, kolik vysvětlujících možností tento zdánlivě jednoduchý případ skýtá.

1. je možné, že roztržitý člověk rozespale nastartoval auto a zamířil na své pracoviště, aniž si uvědomil, že je šabat
2. je možné, že řidič sice ví, že je šabat, ale neví, že na šabat se nesmí řídit
3. je možné, že řidič ví, že je šabat, a ví, že se nemá řídit, ale jede do nemocnice s těžce poraněným sousedem, takže nejenže neporušuje šabat, ale dokonce zachraňuje život!

Mnoho věcí porušujeme z neznalosti, omylem. I takový neúmyslný hřích se musí odčinit pokáním, lítostí. Častokrát také chybujeme tím, že si neplníme své povinnosti. I tento případ se dá napravit pokáním.

K odčinění těžších provinění nestačí jenom účinná lítost v podobě tšuva. Abychom měli možnost smýt stopy provinění, byl v kalendáři ustanoven jom kipur. Velice těžké hříchy však ani jom kipur neочиšťuje.

Až dosud jsme ovšem hovořili o prohřešcích vůči Bohu, kterými jsme neublížili nikomu jinému, protože pokud jsme nějakého člověka poškodili, nemůžeme se spoléhat na jom kipur, ale musíme se s dotčeným usmířit sami.

Příběh. V jedné vesnici žil otec se synem, který byl hrozný rošťák. Nevynechal jedinou příležitost provést lumpárnu. Tatínek se na něj často zlobil a nejednou musel sáhnout i k pádnějším „argumentům“. Jednou dostal nápad. Na verandě postavil širokou fošnu a když se ho zvědavý synek ptal, odpověděl mu: „Po každé tvé nepleše tam vtluču hřebík.“ Chlapci šlo vše jedním uchem tam a druhým ven a fošna se brzo zaplnila hřebíky. Čas však plynul a chlapec dospíval. Pomalu ho přestaly zajímat sousedovy hrušky a začal sekat dobrotu. Tatík nelenil a za každý dobrý skutek vytáhl jeden zatlučený hřebík z fošny. Než se rok sešel s rokem, byl z chlapce dospělý mladý muž, který odcházel do města na studia. Když se loučil s otcem, stočil řeč na starou fošnu na verandě, ve které bylo sice mnoho dřev, ale už žádný hřebík. „Otče, ta fošna vypadá hrozně.“ Otec se na prkno podíval a souhlasně přikyvl. Vstal, sešel do dřevníku a za chvíli se vrátil s novou, neporušenou fošnou. „Ta tu teď bude na znamení tvého zmoudření.“ Podobně funguje i jom kipur. Máme-li touhu se

napravit, smyje všechny stopy po našich starých proviněních.

V synagoze. Mnozí z vás již asi slyšeli o kol nidre, modlitbě, která zahajuje jomkipurovou liturgii. Kromě ní charakterizuje Den smíření i přídavná modlitba musaf, jejíž centrální část se věnuje popisu velekněžské služby v jeruzalémském chrámu. Odpoledne čteme knihu proroka Jonáše o napravení města Ninive. A po celý den vyznáváme svá provinění. Sváteční bohoslužba končí hromadnou recitací vyznání víry: šma jisrael-Slyš Izraeli, Bůh je jediný.

V chrámu. Chrámovou činnost na jom kipur popisuje Tóra v třetí knize Mojžišově, v kapitole 29. Tam se dozvídáme, že veškeré úkony spojené s tímto dnem mohl provádět jen kohen gadol / velekněz/. Všechny náležitě úkony zaznamenává Talmud v traktátu Joma. Z mnoha vybíráme:

- velekněz musel být ženatý a pro případ náhlého ovdovění měl připravenou i náhradní manželku
- sedm dní před jom kipur se odloučil od rodiny a začal se pod dozorem učenců připravovat na svůj obtížný úkol
- během tohoto postního dne často starý muž obětoval 15 zvířat
- pětkrát převlékal své šaty přičemž musel pětkrát sestoupit do mikve
- třikrát před shromážděným lidem na chrámovém nádvoří vyznával hříchy své, své rodiny, knězi a celého národa
- desetkrát nahlas vyslovil Boží jméno v jeho pravé podobě
- čtyřikrát vstoupil do kodeš kodašim /Nejsvatější svatyně/
- dvakrát se modlil - jednou za déšť a obživu pro příští rok a jednou za zdar Davidova královského rodu
- v přestávce četl shromážděným tři předepsané pasáže z Tory, z toho jednu z paměti.

Trojnásobná svatost. Židovský národ byl vybrán Bohem k obzvláštnímu úkolu. Z jeho středu byl vybrán kmen Levi, aby se věnoval chrámové službě. Z tohoto kmene byla vybrána Áronova rodina a byla určena za koheny /kněze/. Z nich vždy jen jeden mohl být velekněz.

Z celého zemského povrchu byla vybrána země Izrael jako Svatá země. Z ní byl vydělen Jeruzalém jako Svaté město. V Jeruzalémě byla jedna hora určena za chrámovou horu. Na její části byl vystavěn chrám a v něm se nacházela nesvatější svatyně s archou úmluvy a deskami desatera.

Rok má 365 dní. Některé dny jsou všední, jiné jsou sváteční. Nejvyšším svátkem je šabat. Jom kipur nazýván šabat šabaton /šabat šabatů/.

Jednou v roce se protkly tři svatosti. Svatost lidská, svatost místa a svatost času. Jen jednou v roce mohl vstoupit velekněz do Nejsvatější svatyně. Na jom kipur.

převzato ze skript pro gymnázium Or chadaš

AKO SA MÔŽEM ZAPOJIŤ DO PROJEKTOV?

Práve sústredenie pomoci v diaspóre Izraela (hlavne v krajinách bývalého Sovietskeho zväzu a krajinách s nízkou životnou úrovňou) cez sieť organizácií Chevra načrtáva možnosti zapojenia sa do financovania projektov modlitieb a pomoci pre širokú vrstvu donorov. Vytvárame podmienky zapojenia sa tak pre jednotlivcov, skupiny ľudí alebo príležitostné zhromaždenia ako aj pre organizácie, podniky a podnikateľov, cirkvi a náboženské obce.

Podmienky pre poukázanie príspevkov na projekty sú zabezpečené tak, aby sa čo najviac priblížili vašim možnostiam. Využívame mnohé zo spôsobov **prevodu** alebo **vkładu** financií na území Slovenskej a Českej republiky a taktiež zo zahraničia. Vklady realizujte v pobočkách ČSOB, a.s. na Slovensku a v Čechách na čísla bankových účtov prislúchajúce danej krajine, ktoré sú uvedené nižšie. Ďalej je možnosť **zaslania poštových poukázok** zvlášť pre Slovenskú a Českú republiku

V tomto čase je možné prispieť na štyri projekty. Rozhoduje pritom na aký účet sú financie zaslané a variabilný symbol na platbe. Podľa neho zaraďujeme príspevky pre jednotlivé projekty:

Projekt Nádej (Tikvah) - projekty pomoci na Ukrajine	variabilný symbol 777
Projekt Múr Modlitieb	variabilný symbol 333
Projekt Pietny objekt v Bánoviach nad Bebravou	variabilný symbol 262
Projekt Chevra Centrum	má samostatný účet

Číslo bankového účtu pre Slovenskú republiku

Československá Obchodní Banka, a.s.,
číslo účtu: 107656253 / 7500, konštantný symbol: 0558

Číslo bankovního účtu pro Českou republiku

Československá Obchodní Banka, a.s.
číslo účtu: 180773659 / 0300, konštantní symbol: 0558

Číslo bankového účtu Chevra Centrum

Československá Obchodní Banka, a.s.
Číslo účtu: 307945033 / 7500, konštantný symbol: 0558
SWIFT kód: CEKOSKBX účel platby: DAR

Kontaktná adresa:

Chevra SR, Hollého 40, 010 01 Žilina, Slovenská republika
Chevra ČR, Smetanova 523, 739 61 Třinec, Česká republika

www.chevra.sk, e-mail: chevra@chevra.sk
tel./fax: +421 (41) 56 40 536

Pozývame vás na modlitebný seminár

DÁM DO VÁS DUCHA A OŽIJETE A ZVIETE, ŽE JA SOM HOSPODIN

PREDNÁŠATEĽ: ANTTI HÄMÄLÄINEN (FÍNSKO)

Žiadame každého, ktorý sa chce zúčastniť modlitebného seminára, aby hľadal Pána individuálne a pripravoval svoje srdce pred príchodom do Žiliny. Sme zapojení v ťažkom duchovnom boji a nemali by sme to brať na ľahkú váhu. Akokoľvek, Pán vládne a v Ježišovi môžeme prísť smelo pred Jeho trón s našimi modlitbami a chválami. Pozývame vás do Žiliny!

Začiatok: 24.11.2006 o 15.00 (Piatok) (registrácia od 13.00)

Predpokladaný koniec: 26.11.2006 o 13.00 (Nedeľa)

Miesto: Dom Odborov, Malá scéna, Žilina

Podrobnejšie informácie:

Chevre SR, Hollého 40, 010 01 Žilina, Slovenská republika
Chevre ČR, Smetanova 523, 739 61 Třinec, Česká republika

Online info:

www.chevra.sk, e-mail: chevra@chevra.sk
tel./fax: +421 (41) 56 40 536